

ਜ਼ਮੀਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ. ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਢਾਂਚਾ ਹੈ "

(20) ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਅਨੁਮਾਨਤ ਹਨ ਕਿ ਹਰ ਸਥਾਈ ਇੱਟ ਦੀ ਚਿਣਾਈ ਦੀਆਂ ਕੰਧਾਂ ਦੀ ਨੀਂਹ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਮਾਨ ਠੋਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਸਬੂਤ ਹਨ ਕਿ ਹਨੇਰੇ ਕਮਰੇ ਦੀ ਕੰਧ ਨੀਂਹ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(21) *ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਨੀਂਹ ਖੋਦਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵੰਡ ਦੀ ਵਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਛੱਤ ਨੂੰ ਛੂਹਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਕੰਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣਾ. ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮੁੱਲ ਅਤੇ ਉਪਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(22) ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਥ ਹੈ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਉਕਤ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਡਾਰਕ ਰੂਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੇਡੀਓਲੋਜਿਸਟ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(23) ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜ ਹੈ। ਪਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਤੋਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਵੇਗੀ।

(24) ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਅਣਪਛਾਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. ਦੀ ਬਜਾਏ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਨ ਕੇ ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਕੇ.ਸੁਦ, ਜੇ.ਜੇ.

ਜਤਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਭਾਗ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 — ਐੱਸ. 78 ਅਤੇ 229—ਮਿਊਂਸਪਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਾਮਾਨ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਬਗੈਰ ਅਕਟੋਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ—ਕੌਂਸਲ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 20 ਗੁਣਾ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ — ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ — ਐੱਸ. 229 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ — ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਤਾਂ ਹੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ—ਕੌਂਸਲ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ—ਜੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਕਾਉਂਸਿਲ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ 'ਕੰਪਾਊਂਡ ਐਂਡ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ' ਅਤੇ 'ਫਾਈਨ' ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ—'ਕੰਪਾਊਂਡ ਅਤੇ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਦੋਂਕਿ 'ਜੁਰਮਾਨਾ' ਇੱਕ ਆਰਥਿਕ ਸਜ਼ਾ ਹੈ—ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਉਂਸਿਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ S. 229 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਾਰੰਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੋਟਿਸ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੀਹ ਗੁਣਾ ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। 50 ਜੋ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਕੌਂਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੇ 78 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 229 ਇੱਕ ਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਅਰਥਾਤ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਅਧੀਨ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਤਾਂ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(ਪਰਾ ੩)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਕੰਪਾਊਂਡ' ਅਤੇ 'ਰਚਨਾ' ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਜਦੋਂਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੁਝ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਥਿਕ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਸੂਲੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 229 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਗ

ਕਥਿਤ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵੀਹ ਗੁਣਾ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕੌਂਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਹੇਮੰਤ ਸਰੀਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਐਮ.ਐਲ.

ਗੁਰਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਿਰਮਲਜੀਤ ਕੌਰ ।

ਦੀਪਕ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2 ਸਿਗਰੇਟ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਗੁੱਝਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬਾਜ਼ਾਰ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਡੀਲਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਗਰਟਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਲ ਦੀ ਡਿਲਿਵਰੀ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟਰ ਦੁਆਰਾ ਡੀਲਰ ਦੇ ਗੋ-ਡਾਊਨ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵੇਚਣ, ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲਿਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇ, ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਸਿਗਰੇਟ ਸੀ. 5,22,503 ਜੋ ਕਿ ਟਰੱਕ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਬੀ.-10-ਏ.ਡੀ.-9645 ਵਿੱਚ ਲੱਦਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ 28 ਸਤੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 5 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਬਿਨਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਸਮਰਾਲਾ (ਕੌਂਸਲ ਲਈ) ਦੀ ਹੱਦ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ। ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਟੈਪੋ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। 15,675 ਉਪਰੋਕਤ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ 3% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕੰਪੋਜੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵੀਹ ਗੁਣਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰ. 1 ਨੂੰ ਕੁੱਲ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। 3,29,177 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਕਟੂਏ ਅਤੇ ਕੰਪੋਜੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਨੂੰ 2 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੇ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਸਤੂ ਲਈ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਵੇਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੀ ਰਕਮ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੋਟਿਸਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ਼੍ਰੀ ਐਮ ਐਲ ਸਰੀਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 78 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਵੀਹ ਗੁਣਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ

ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਜੋ ਕਾਉਂਸਿਲ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਗਰ ਨਿਗਮ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਬਨਾਮ ਪਟਿਆਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪਟਿਆਲਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨਿਰਮਲਜੀਤ ਕੌਰ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕੋਈ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਸਗੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 229 ਤਹਿਤ ਕੰਪੋਜੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵਸੂਲੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਜਾਣਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਜੁਰਮ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 229 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਪਾਊਂਡੇਬਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੰਪੋਜੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ

ਅਸੀਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਦਲੀਲਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠੀਏ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 78 ਅਤੇ 229 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

"78. ਜੇਕਰ (ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ) ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੀ ਅਕਟ੍ਰੇ (ਜਾਂ ਟਰਮੀਨਲ ਟੈਕਸ) ਦੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਧਾਰਾ 83 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ (ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਵਸਤੂਆਂ) ਦੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ (ਜਾਂ ਟਰਮੀਨਲ ਟੈਕਸ) ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ (ਜਾਨਵਰ ਜਾਂ ਲੇਖ) ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣ-ਪਛਾਣ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਟੈਕਸ (ਜਾਂ ਟਰਮੀਨਲ ਟੈਕਸ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਆਕਟ੍ਰੇ (ਜਾਂ ਟਰਮੀਨਲ ਟੈਕਸ) ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਵੀਹ ਗੁਣਾ ਜਾਂ ਪੰਜਾਹ ਰੁਪਏ ਤੱਕ, ਜੋ ਵੀ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"229. (1) ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਉਪ-ਪ੍ਰਧਾਨ, (ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ) (ਸਿਹਤ ਦੇ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ) ਜਾਂ ਸਕੱਤਰ, ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪ ਕਮੇਟੀ, ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਰਚਨਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਕਮ ਦੀ ਰਕਮ।"

(3) ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ 3 ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਨ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਟੈਕਸ ਦੇ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੀਹ ਗੁਣਾ ਜਾਂ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। 50 ਜੋ ਵੀ ਵੱਡਾ ਹੋਵੇ। ਜੇਕਰ ਕੌਂਸਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਅਦਾਇਗੀਯੋਗ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੈ।

(1) (1995) 1 SCC 304

ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਝਗੜੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 78 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜੁਰਮ ਇੱਕ ਮਿਸ਼ਰਤ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 229 ਇੱਕ ਯੋਗ ਉਪਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਭਾਵ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸ਼ੱਕੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਅਧੀਨ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਤਾਂ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਦੋਵੇਂ ਧਿਰਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਇਕਪਾਸੜ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਮਿਸ਼ਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਜੋ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝੌਤਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਲਈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਾ ਤਾਂ ਜੁਰਮ ਨੂੰ ਕੰਪਾਊਂਡ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਕੋਈ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਿਕਰੀ, ਖਪਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਾਂ ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਰਤੋਂ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ

ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਕੰਪਾਊਂਡ' ਅਤੇ 'ਰਚਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝੌਤਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨਾ ਕੁਝ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਇੱਕ ਆਰਥਿਕ ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਸੂਲੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੌਸਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇਕਪਾਸੜ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਵਜੋਂ ਰਕਮ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੌਸਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ, ਇਸ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 229 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੌਸਲ ਵੱਲੋਂ ਕਥਿਤ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੇ ਵੀਹ ਗੁਣਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੰਗ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(4) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ-ਪਟੀਸ਼ਨ I ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਇੰਪ੍ਰੂ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੰਪੋਜ਼ੀਸ਼ਨ ਫੀਸ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੌਸਲ ਨੇ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵੀ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। 15,675 ਅਕਟੋਏ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਯੋਗ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਪਾਅ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਅਸੀਂ ਆਰਡਰ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਚਾਰਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੈਂਡਿੰਗ ਰਹੀ। ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕਾਪੀ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਸੀਮਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਕੌਂਸਲ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਇ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਮ. ਐਸ ਗਿੱਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1999 ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ

1999 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 43/DB

22 ਫਰਵਰੀ, 2000

ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860 -ਐਸ. 302, 307 ਅਤੇ 458—ਆਰਮਜ਼ ਐਕਟ, 1959 —ਐੱਸ. 2(l)(i), 7 ਅਤੇ 27—ਆਰਮਜ਼ ਰੂਲਜ਼, 1962 — ਆਰ.ਐੱਲ.3, ਅਨੁਸੂਚੀ I — ਪਤਨੀ ਦੀ ਹੱਤਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਧੀ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਉਮਰ ਕੈਦ ਅਤੇ ਜ਼ਰਮਾਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ — ਪੀੜਤਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ — ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ 1959 ਐਕਟ ਦੇ 27 (3)—'ਬੋਲਟ ਐਕਸ਼ਨ ਰਾਈਫਲ' ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਜੋ ਜ਼ਰਮ ਲਈ ਵਰਤੀ ਗਈ ਸੀ - 'ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਬਾਂਹ'—S. 2(l)(i) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ—ਬੋਲਟ ਐਕਸ਼ਨ ਰਾਈਫਲ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਇੱਕ 'ਵਰਜਿਤ ਬਾਂਹ'—S. 27(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।—ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ 27 ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ—ਮੌਤ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਉਮਰ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਵੱਖਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਣਜਾਣ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਟ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ ਬਿਹਤਰ ਸਮਝਿਆ। ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਬੂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਵਰਨ ਕੌਰ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਕਿਰਨਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਜ਼ਖਮੀ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਰਵਿਸ ਰਾਈਫਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਉਸ ਦਾ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਸਲੀਅਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ 40)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਉਦੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਕਾਫ਼ੀ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।